2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

13 MAYIS 1992

SAYI: 9

KDV DAHİL
2000 LİRA

KARA MURAT

KARA MURAT

ÖZET: Muthiş bir Türk düşmanı olan Kazıklı Voyvoda, 150 Türk'ü vahşice öldürtür. Kara Murat Voyvoda'dan intikam almak için yemin eder..

AŞK ve KAN

Demir parmaklığın ötesindeki bölmede yatan zindancı derin bir uykudaydı. Kapının vurulduğunu çok geç duydu. Söylene söylene kapıyı açtı.

Kara Murat da gözlerini açmış, onu izliyordu. Zindancı kapıyı açar açmaz, delikanlı eşikte Voyvoda'yı gördü:

"- Vakit geldi galiba? Adam sabahı beklemeden beni öldürteceğe benziyor. Acaba yılanlı kuyuya mı atacak?" diye düşündü. Meşalelerden çıkan ışıklar Kara Murat'ın gözlerini kamaştırdı:

"- Evet evet! Şimdi yılanlı kuyuya atılacağım... Elveda Angela! Elveda kutsal öcüm!"

Birden bütün umudunu yitirmişti.

Bununla beraber ölümü bir Türk'e yakışır şekilde korkusuzca karşılamaya karar verdi.

Bu sırada zindancı, karşısında, Voyvoda'yı bekletilmenin verdiği korkunç bir öfke içinde görünce tir tir titremeye başlamıştı.

Voyvoda kanlı gözlerini zindancının üzerine dikerek uludu:

- İki dakikadır kapıyı vurup duruyorum! Duyma-

dın mı?

Zindancı boynunu büktü:

- Duysam sizi hiç bekletir miyim majeste!

- Ah köpek! Demek uyuyordun! Dur bakalım ben seni öyle bir uyutayım ki, beni bekletmenin ne demek olduğunu anla...

Kazıklı Voyvoda, zindancıyı kolundan tuttu, sürüklercesine merdivenlerden indirdi.

Zindancı korkudan titreyerek, çocuk gibi Voyvoda'-

Voyvoda adamı yılanlı kuyunun ağzına getirdi!

- Atla! diye emretti.

Zindancı diz çökerek yalvardı:

- Bağışlayınız beni efendimiz... Bana bu cezayı vermeyiniz...

Voyvoda daha sert bir sesle emrini tekrarladı:

- Atla diyorum köpek herif! Kızdırma kafamı!

Zindancının iki gözünden sicim gibi yaşlar

Yazan: Rahmi Turan
Çizen: Abdullah Turhan

- Karım var, kundakta çocuğum var, onların hatırı için bağışlayınız beni... Benden başka bakacak kimseleri yok... Yalvarırım, acıyın!

Voyvoda zavallının haykırışlarını duymadı bile... Adamı iterek yılanlı kuyunun dibine yolladı.

Zindancı düşerken etrafa tutunmak istiyor, taşlara çarpa çarpa aşağıya doğru iniyordu. Az sonra vücudun suya çarpmasından doğan bir şapırtı duyuldu... Ve bütün zindanı kaplayan korkunç çığlıklar kulakları tırmalamaya başladı...

Zavallı adam, üstüne hücum eden yüzlerce çıyan, yılan ve akrep arasında kaybolmuştu...

Voyvoda korkunç bakışlarını Kara Murat'a çevirdi. Fakat birden şaşırdı. O korkudan sararmış bir çehre ve titreyen bir vücut bulacağını zannederken, gülümseyen bir yüzle karşılaşmıştı.

Kara Murat ellerini çırparak alaylı bir sesle:

- Brovo! Büyük bir zafer kazandınız majeste! dedi... Zavallıyı kuyuya itiş şeklinize bayıldım doğrusu.. Tam size yakışır, köpekçe bir hareket!...

Kara Murat artık sonunun geldiğine kesinlikle inandığı için ölümü gülerek karşılamak, düşmanını sevindirmemek istiyordu. Birden bakışları Voyvoda'nın arkasında duran Popescu'ya takıldı, gözleri parladı:

- Ooo... Cellât dostumuz da buradaymış. Nasılsın ahbap? Yumruklarımın yerleri sızlıyor mu?

Popescu boş gözlerle Kara Murat'a bakıp, anlaşılmaz bir şeyler homurdandı.

Voyvoda Vilad, Kara Murat'ın ölüme meydan okuyan haline sinirlendi:

- Seni de bu kuyuya atmamdan korkmuyor musun hayvan herif? diye bağırdı.

Kara Murat umursamaz bir halde omuz silkti:

- Benimle beraber kuyuya sen de inme, başka bir şey istemem. Çünkü yılanları, akrepleri, görmek

insanı sadece ürpertir... Ama senin iğrenç suratına tahammül edilmez. Şimdi defol git karşımdan!

Voyvoda kıpkırmızı kesildi, vücudu öfkeden titredi. Muhafızlar onun "Bu herifi kuyuya atın" diye emir vermesini beklediler. Ama o:

- Hepiniz dışarı çıkın! diye bağırınca şaşkınlıktan dona kaldılar.

Az sonra, zindanda Voyvoda ile Kara Murat yalnız kalmıştı. Delikanlı:

"Aldanmışım," diye düşündü. "Adamın **beni** öldürmeye niyeti yok galiba. Bir şeyler öğrenmek istiyor, ama ne?"

Ağır zincirlerini şakırdatarak ayağa kalktı:

- Zindanıma hoş geldin Voyvoda cenapları. Sana iskemleye benzer bir şey veremediğim için beni bağışlarsın her halde... Adamların buraya böyle bir şey koymayı akıl edememişler...

Voyvoda, az önce bir muhafızın elinden almış olduğu meşale ile Kara Murat'a yaklaştı, alevleri onun yüzüne tutarak bir süre baktı:

"Yakışıklı bir genç... Ne yaptım da böyle birini saraya aldım? Acaba Angela'yı baştan çıkardı mı?" diye düşündü. Kalbini bir kurt kemiriyordu sanki...

Kara Murat onun bu düşüncelerinden habersiz konuşmasına devam etti:

- Yüzümü mü özledin? Yoksa ne halde olduğumu mu merakettin? İşte görebilirsin. Beni asla korkutamayacaksın... Sana bu zevki tattırmayacağım!

Voyvoda susuyordu. Söyleceği sözü düşünüyor gibiydi. Kara Murat'a hain hain bakıyor, onu tokatlamak isteğini güç bastırıyordu. Nihayet:

- Seni korkutmak, ya da korktuğunu görerek neşelenmek için gelmedim yabancı! dedi.

- Ya neden geldin?

- Seni affetmeyi düşünüyorum!

- Affetmek mi? Garip şey! Sen ha!

- Evet! Sana belki çok gereksiz yere kızdığımı sanıyorum. Eğer istersen bir dakika sonra serbest kalırsın. İster misin?

Kara Murat şaşırmıştı:

- **Ne demek istediğini anlayamıyorum!**

Voyvoda ona hain hain baktı:

- **Soracağım soruya doğru cevap ver! Angela'yı seviyor musun?..**

Kara Murat Voyvoda'nın kendisini neden hemen öldürtmediğini bir anda anlamıştı. Kıskançlık adamın kalbini kemiriyordu. İçini rahatlatıcı cevap aldıktan sonra kendisini öldürteceği muhakkaktı.

Bu düşünceyle onu, kıskançlığın öldürücü ıstırabı içine itmeye karar verdi.

- **Evet seviyorum! dedi.**

Voyvoda sarsıldı. Eli, belindeki hançere gider gibi oldu. Son anda kendini tutarak sordu:

- **O da seni seviyor mu?**

Alaylı gülümseme tekrar Kara Murat'ın yüzünü kapladı:

- **Bunu Angela'ya sorman daha doğru olmaz mı?**

Voyvoda köpürdü:

- **Sana soruyorum, cevap ver... Evet mi, hayır mı? Dün gece onunla yattın mı, yatmadın mı?**

Kara Murat birden kızdı. Eğer erkeklik gururunu ayaklar altına alabilmesi mümkün olsa ona:

-**" Angela ile değil ama, dün gece karınla yattım. Kulağıma benim senden daha güçlü bir erkek olduğumu fısıldadı"** demeyi çok isterdi.

Fakat bu kadar küçülmeye değmezdi.

- **Orası seni ilgilendirmez... diye homurdandı.**

Kıskançlıktan kuduracak hale gelen Voyvoda'nın hançerli kolu şimşek gibi kalktı:

- **Söyleyeceksin... Söyleyeceksin... Öğrenmek istiyorum... diye bağırdı.**

Sesi hücrede, baykuş gibi boğuk boğuk öttü.

Kara Murat'ın kılı bile kıpırdamadı:

- **Aldanıyorsun. Hiç bir şey öğrenemeyeceksin. Merak ettiğin o gerçek, aşk dolu kalbimde gizlidir. Benimle beraber mezara girecektir, dedi. Bir yandan da sevinç içinde:**

-''**Adam fena kızdı. Şimdi beni öldürecek... Böylece korkunç işkenceden kurtulacağım'' diye düşünüyordu.**

Fakat Voyvoda'nın kalkan kolu inmedi:

- Hayır pis herif... Seni sevindirmeyeceğim... Seni işkence ile geberteceğim, diye homurdandı.

Kara Murat fırsatı kaçırdığına üzüldü:

Sonra, Voyvoda'nın kendisine çok yaklaşmış olduğunu fark ederek zincirli kollarını hızla kaldırdı ve suratına öyle müthiş bir darbe indirdi ki, adamın ayakları yerden kesildi, gitti gitti, demir parmaklıklara çarparak yere yığıldı.

Gürültüye Cellât Popescu ile öteki muhafızlar hemen koşup geldiler. Efendilerinin acınacak halini görünce Kara Murat'ın üzerine saldırdılar.

Voyvoda, yığıldığı yerden haykırdı:

- Öldürürseniz adamı sevindirirsiniz. Sakın ölmesin... Dövün iti... Ağzını burnunu kırın... Ama

asıl eğlenceyi yarına bırakın...

İki kuvvetli muhafız Kara Murat'ı tutmak isterken, onlar da Voyvoda'nın akıbetine uğradı.

Voyvoda ayağa kalkarken: "Vay it oğlu it. Amma da kuvvetli ha... Eğer zincire bağlı olmasa hepimizi haklayacak neredeyse" diye düşündü.

Bir kaç dakika sonra, muhafızlar Kara Murat'ı kıskıvrak yakalayamayı başardılar. Zindan, adamlarının sevinç çığlıkları ile inledi.

Voyvoda, Cellât Popescu'ya:

- Vur, diye emretti.

Popescu, Kara Murat'ın karşısına geldi, bir an gözlerinin içine baktı. Sonra dehşetli yumruğunu olanca gücüyle midesine gömdü.

Kara Murat'ın gözlerinden acı fışkırdı.

Arkasından iki yumruk peş peşe çenesinde patladı.

Cellât Popescu vahşi vahşi sırıttı:

- Nasıl?.. Beni öldürmediğine şimdi pişmansın değil mi?..

Kara Murat, ağzında biriken kanları popescu'nun suratına tükürdü:

- Hayır, pişman değilim, Nasıl olsa, sen olmasan da başka bir köpek yapacaktı bu aşağılık işi...

Cellât, sırıtmasına devam ederek:

- Arada fark var ama, dedi. Hiç kimsenin yumruğu benimki kadar sert değildir.

Sonra yumruklar Kara Murat'ın karnına, böbreklerine, göğsüne ve yüzüne inmeye başladı.

Voyvoda vahşi kahkahalar atarak bu müthiş dayağı seyrediyor:

- Vur... Vur... Daha hızlı vur... diye emrediyordu.

Bir an geldi ki, Kara Murat kendini bir boşlukta uçuyormuş gibi hissetti, her şey gözlerinin önünden yavaş yavaş silindi, hiç bir şey duymaz oldu. Bayılmıştı...

Popescu, delikanlının, muhafızların kolları arasına yığıldığını görünce:

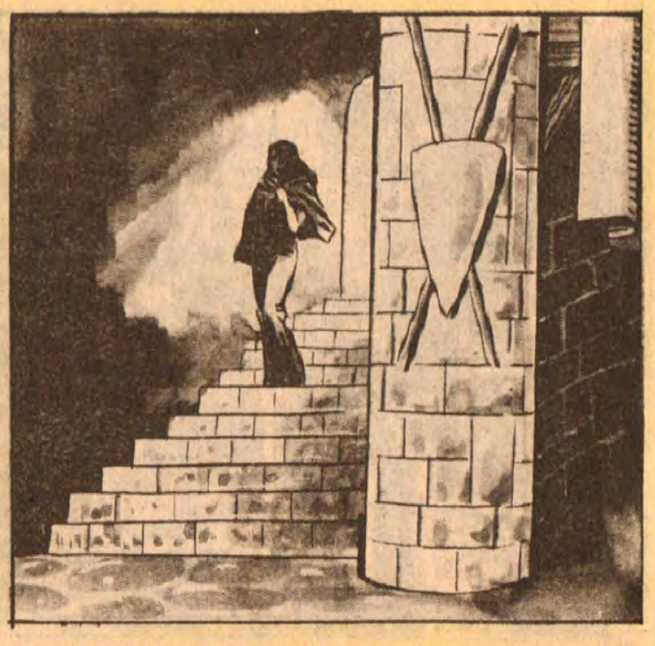

- Ayıltıp, devam edelim mi Majeste? diye zevkle sordu.

Voyvoda korkunç bir gülüşle:

- Eğer birkaç defa daha vurursan, yarına bir şey kalmayacak! Bırakın, gidelim... dedi.

Az sonra zindan, yine karanlığa gömüldü.

Ayak sesleri koridorlara yankılar yaparak uzaklaştı. Voyvoda nöbetçi subayına:

- Bu bölüme yeni bir zindancı tayin et... Ama artık aşağıda beklemesine gerek yok... Adamın zincirleri olmasa bile yürüyecek hali kalmadı, dedi...

★ ★ ★

Vakit gece yarısını çoktan geçmişti.

Voyvoda'nın sarayı sessizlik içindeydi.

Bu vakte kadar odasında sinirli ve heyecanlı adımlarla dolaşan Angela, omuzlarına bir şal atarak koridorlara çıktı, geniş merdivenlerden indi, hapishanelerin başladığı kata gelince zindancıya seslendi.

Kapı açıldı, yeni zindancı elinde meşale Angela'yı karşıladı. Adam, Voyvoda'nın sevdiği kadını görür görmez tanıdı, eğilerek onu saygı ile selâmladı.

Angela daha önceden hazırladığı bir kâğıdı göstererek ser bir sesle:

- **Voyvoda'nın emri! dedi.**

Zindancı kağıdı görür görmez ürperir gibi oldu. Voyvoda'nın mühürünü derhal tanımıştı:

- **Emrinizdeyim Prensesim!**

Angela merdivenlerden inmeye başladı. Zindancı da elinde meşaleyle onun yanında yürüyordu.

Angela içinden: "Adam kağıdın sahte olduğunu anlayamadı" diye sevindi.

Birinci kata indikleri vakit genç kadın sordu:

- **Nerede?**

- **Daha aşağıda Prensesim!**

Zindancı yürürken bir yandan da:

-"**Prensesin mahkumu görmek istemesi garip şey" diye düşünüyordu. "Hem de gecenin bu vaktinde... Ama adam sende... Voyvoda'nın emri olduktan sonra bunu düşünmek bana mı kaldı?"**

Prenses, daha aşağıya giden merdivenlerden inmeye başlayacağı sırada ürpererek geri çekildi:

- **Bu iğrenç yerde insan nasıl yaşar?**

Zindancı güldü:

- **Burada insan yaşamaz prensesim, ölür... Bu hücreye kapatılan insan altı aydan fazla dayanamaz...**

Beraberce aşağıya indiler. Angela heyecandan sapsarıydı, hücrenin önüne gelince emretti:

- **Açınız... Mahpusla yalnız görüşeceğim...**

- **Fakat prensesim, dedi. Bizzat Voyvoda'nın emri olmadıkça sizi mahpusla yalnız bırakamam.**

- **Emri gösterdim ya...**

- **Bu emirde, onunla görüşebileceğiniz yazılı... Ama yalnız olarak değil...**

Angela ayağını öfkeyle yere vurdu:

- **Size ne diyorsam onu yapınız...**

- **Prensesim, böyle davrandığım için beni affediniz. Ama durup dururken kazığa vurulmak istemem...**

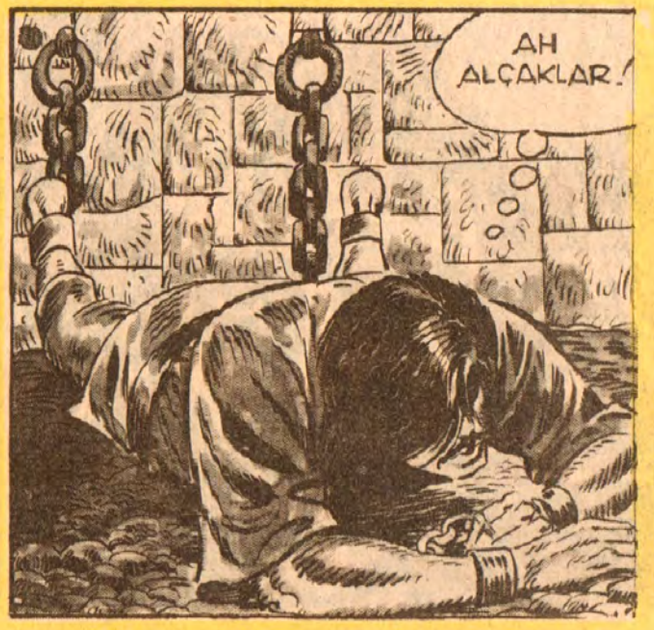

Angela şalının altından dolgun bir kese çıkardı:

- Merak etmeyin, kazığa vurulmazsınız, dedi.

Altınların şakırtısı, ölüm korkusunu bastırdı, keseyi havada kapan adam sevinçle mırıldandı:

- Ben sizi dışarıda bekleyeceğim, prensesim. Tehlikeli bir durum olursa hemen sesleniniz...

Sonra kendi kendine güldü:

- Hoş, adamın tehlikeli olacak durumu yok ya...

Angela şaşırdı:

- Neden?

- Fena hırpalamışlar zavallıyı... Baygın yatıyor...

Angela ürpererek kapıdan içeri girdi.

★ ★ ★

Kara Murat rutubetli zeminde yatıyordu.

Zindanın demir kapısını, açılırken çıkardığı gıcırtıyla kendine geldi, başını kaldırmak istedi.

Nafile... Kafası sanki gülle gibi ağırlaşmıştı.

Kolunu oynatmak istedi... Yaman bir acı buna da

engel oldu. Ayaklarını kımıldatmaya çalıştı. İnler gibi bir ses boğazında düğümlendi.

Her tarafı müthiş bir şekilde ağrıyordu.

- Namussuzlar... Utanmaz herifler diye homurdandı.

Düşünmeye, başından geçenleri hatırlamaya çalışırken kapıda görünen ışıkla iyice kendine geldi.

Uğraşa uğraşa, didine didine doğruldu, sırtını duvara dayayarak, geleni karşılamaya hazırlandı. Kimdi bu?

Gecenin bu saatinde kendinden ne istiyordu?..

Her tarafı sızlıyordu. O kadar susamıştı ki, ağzı köpürüyor, dudakları birbirine yapışıyordu.

Birden gelenin bir kadın olduğunu fark etti... Baktı, yüzü gölgede kaldığı için seçemedi. Güçlükle:

- Bana su verin, dedi...

Angela, demir parmaklıkların dışındaki testiyi aldı, getirdi, Kara Murat'a uzatırken bağırmamak için kendisini güç tuttu.

Delikanlı tanınmayacak haldeydi. Kanlar, çenesinde burnunda, yanağında pıhtılaşmıştı.

Kara Murat, uzandı. Kadın, testiyi verir gibi yapıp, son anda geri çeker diye atılarak kaptı, hemen dudaklarına götürüp kana kana içti.

Buz gibi su, vücuduna canlılık verdi, yeniden dünyaya geldiğini zannetti:

- Su gibi aziz olunuz... Kimsiniz?.. Ne istiyorsunuz?..

Cevap olarak kadının ağzından bir hıçkırık çıktı...

Kara Murat şaşırarak baktı. O zaman karşısındakini tanıdı:

Gırtlağından bir feryat halinde yükselen hayret dolu sesi, zindanın duvarlarında çın çın öttü:

- Angela!..

O kadar şaşırmıştı ki, bir an hâlâ rüya gördüğünü sandı

Angela elindeki meşaleyi, duvardaki halkaya geçirdikten sonra Kara Murat'ın yanına çöktü...

Bakışlarında derin bir üzüntü vardı:

- Sizi ne hale getirmişler böyle?...

Kara Murat gülümsemeye çalıştı:

- Bir Türk akıncısına bu gibi acılar vız gelir...

- Türk mü? diye hayretle sordu.

Kara Murat onun küçük ellerini avuçlarının içine aldı. Şefkatle sıktı. Bu hareketi yaparken bileklerindeki zincirler etini yırtıp, canını yaktı ama o buna aldırmadı bile... Yumuşak bir sesle:

- Evet Angela bir Türk... diye devam etti. Seninle yıllar sonra yine böyle zavallı bir durumda karşılaşmak istemezdim ama, kadere karşı gelinmiyor, Beş yıl önceki o eşsiz geceyi hatırlar mısın?.. Şefkatle göğsüne bastırarak teselli ettiğin o küçük Murat'ı unuttun mu yoksa?

Angela kulaklarına inanamıyordu. Gözleri irileşti, kendini kaybetmiş bir halde haykırdı:

- Murat... Murat... Sensin değil mi?.. Gözlerime inanamıyorum.

Atıldı, kollarını delikanlının boynuna doladı...

Gözlerinden yaşlar boşanarak onun kanlı yüzünü öptü, yanaklarını onun yanaklarına sürdü:

- Geleceğini biliyordum... İnanıyordum bir gün döneceğine... Seni bekledim hep Murat...

Aşktan ve mutluluktan sarhoş olmuş gibiydi.

Kara Murat, zincirlerinin izni oranında genç kadını kollarının arasında sıktı. Hazin bir sesle:

- Ne yazık ki, son gecemiz bu... Pek iç açıcı bir durumumuz yok ama, buna da şükür, dedi.

Angela hep:

- Seni görür görmez tanır gibi olmuştum, diyordu. Ama bana o kadar soğuk davrandın ki, yanıldığımı zannettim.

Murat, kollarının arasındaki ılık vücudun titremekte olduğunu hissetti, ona daha sıkı sarıldı.

İkisinin de kalbi heyecanla çarpıyordu. Delikanlı:

- Buraya nasıl girdin?.. diye sordu.

Angela usulca, onun kolları arasından sıyrıldı. Testide kalan suyu şalının üzerine dökerek, kanlı yüzünü yavaş yavaş sildi, temizledi, Kuruladıktan sonra onu ılık dudaklarıyle öpücüklere boğdu:

- Zindancıyı kandırdım... ama gücüm sadece seni görmeye yetti. Zincirlerinin anahtarları zindancıda değil. Elde edemedim... Belki Voyvoda'dadır...

Kara Murat acı acı gülümsedi:

- Desene hiç ümit yok...

Angela ona acıyan gözlerle baktı:

- Yok, dedi.

Uzun uzun konuştular. Kara Murat, Fatih'in emriyle özel hocalardan aldığı her çeşit savaş derslerini, intikam hülyaları içinde bomboş geçen yıllarını anlattı. Sözünü:

- Beni en çok üzen, öcümü alamadan gidişim olacak, diye tamamladı.

Angela'nın bakışları birden karardı, gözlerinde garip bir parıltı belirdi:

- Senin, ötekilerin, hepinizin intikamını o alçaktan ben alacağım... Onu zehirleyeceğim... diye bağırdı.,

Kara Murat gülmeye başladı. Zindanda yankılar yapan bir gülüştü bu?...

Tarkan

YAZAN ve ÇİZEN: Sezgin Buruk

HONORIYA'nın YÜZÜĞÜ

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜGÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORIYA'nın YÜZÜĞÜ •

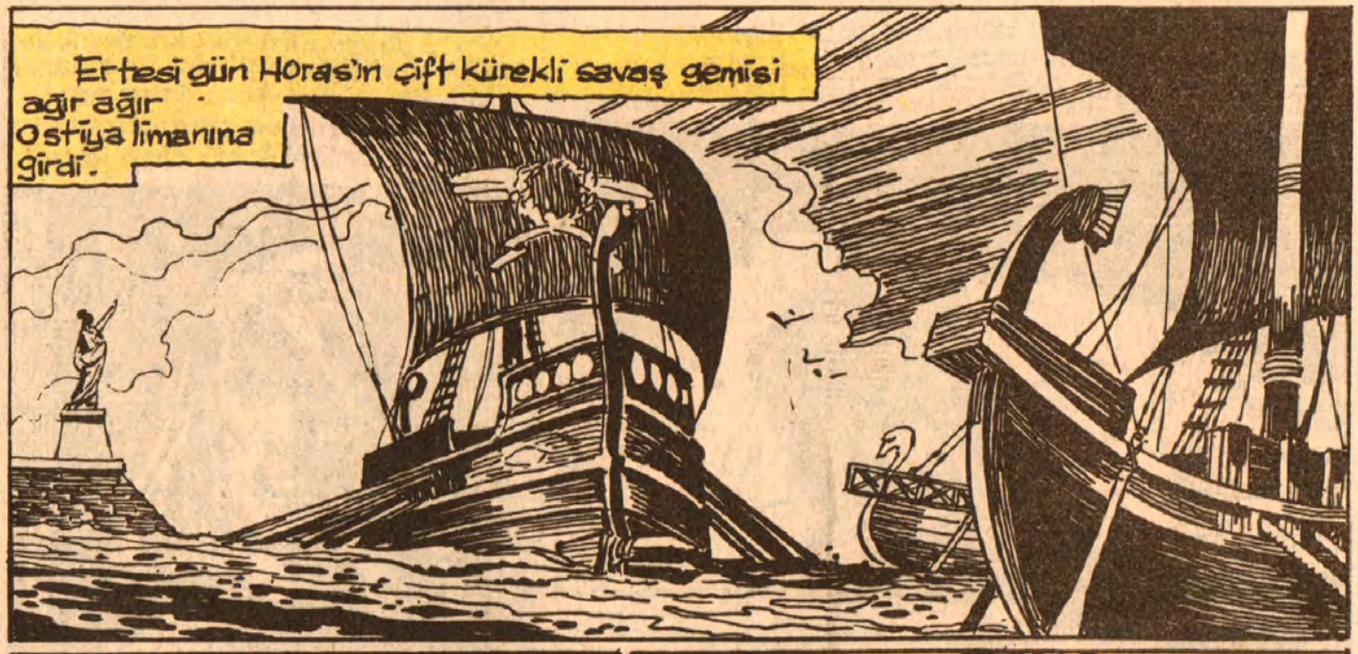

TARKAN • HONORIYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

DEVAMI GELECEK SAYIDA

TARKAN • HONORIYA'nın YÜZÜĞÜ •

KAZAR

Cennette bir yabancı

Kazar, çocukluğundan beri ormanda yaşamaktadır. Kız arkadaşı Şanna ise, hayvanat bahçesinde veteriner olarak çalışırken, sekiz yıl önce o da şehir hayvatını terkederek ormana gelmiştir...

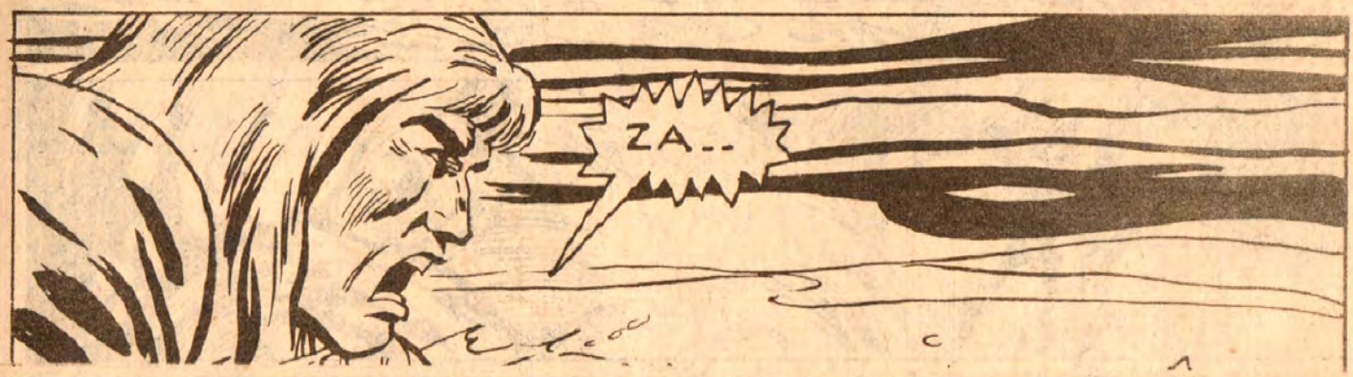

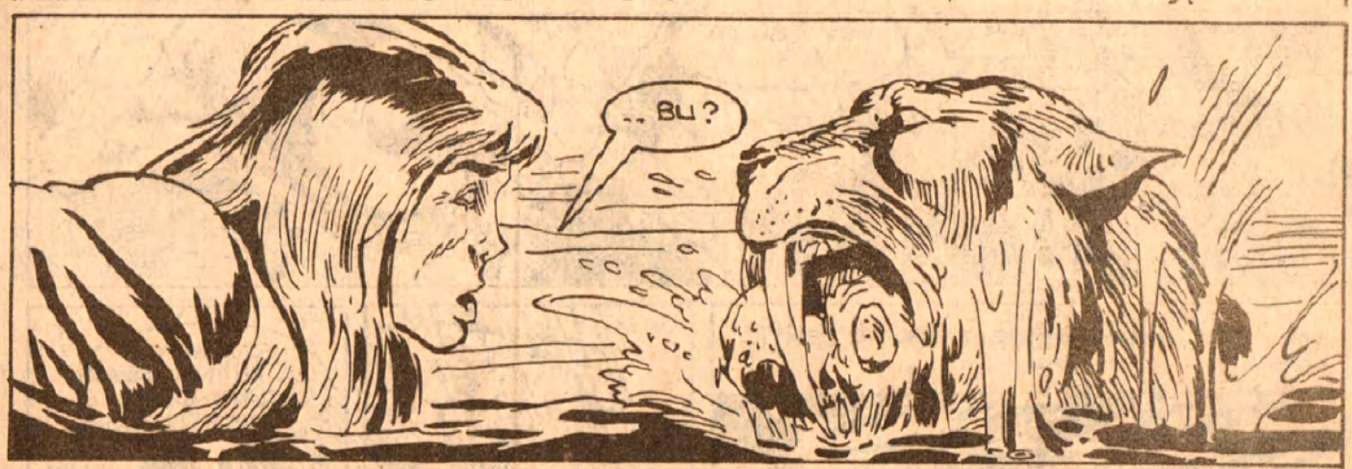

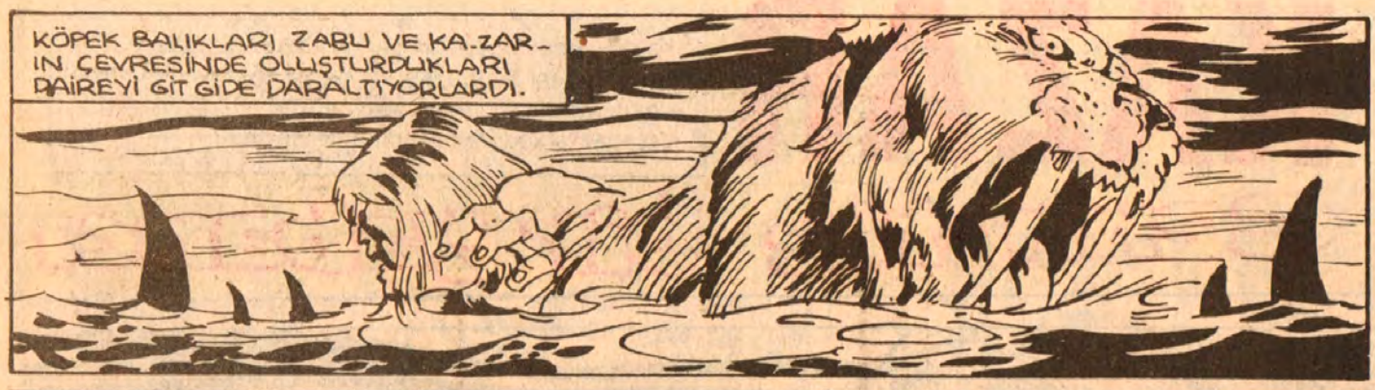
KÖPEK BALIKLARI ZABU VE KA-ZAR-IN ÇEVRESİNDE OLUŞTURDUKLARI DAİREYİ GİT GİDE DARALTIYORLARDI.

ZABU VE KA-ZAR TÜM DİK-KATLERİNİ TOPLAMIŞ SALDIRIYI BEK-LİYORLARDI...

...AMA BUNU BEKLEMİYOR-LARDI!
HEY? BU DA NE?

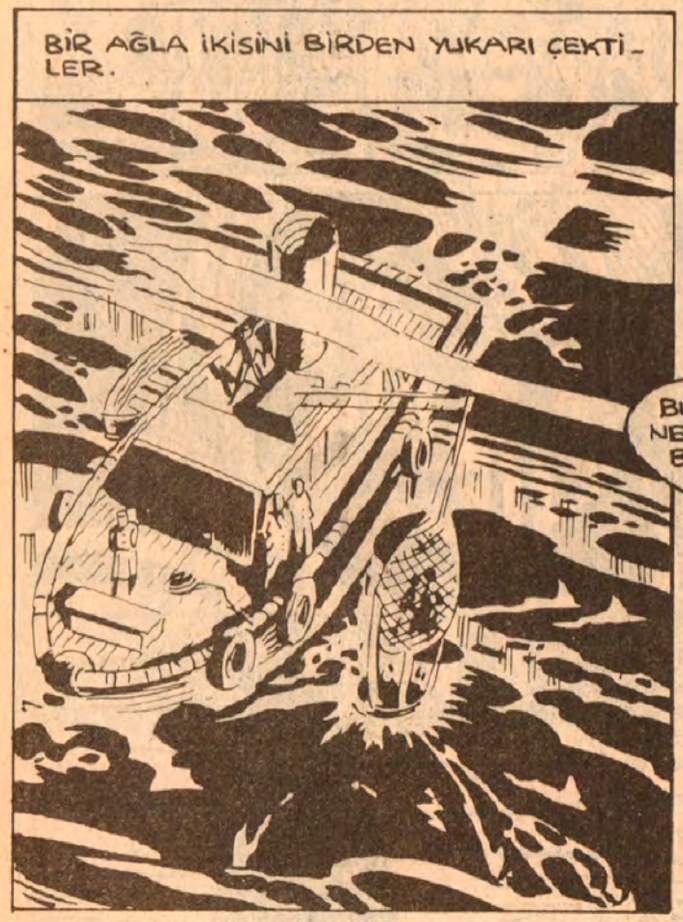
BİR AĞLA İKİSİNİ BİRDEN YUKARI ÇEKTİ-LER.

BUNLAR NE ACA-BA, BİFF?
BANA KEDİBA-LIĞI GİBİ GELDİ, FERDİ! HAV HAV!

ŞANSIMI-ZA İYİ İNSANLAR TARAFINDAN KURTARILDIK.

İKİ GÜN SONRA NEW YORKTA BİR HASTAHANEDE, PETER PARKER BİTKİN BİR VAZİYETTE ŞANNA'NIN YANINDA NÖBET TUTUYORDU.

ŞANNA BOŞ BAKIŞLARLA TAVANA BAKIYORDU. MORGDA BAYILDIĞINDAN BU YANA, YANİ 48 SAATTİR NE BİR KELİME ETMİŞ NE DE KIPIRDAMIŞTI.

BAY PARKER? BENİMLE GELİR MİSİNİZ?

ORADA ÖYLECE YATIYORDU. SANKİ CANLILAR DÜNYASINA AİT OLMAYAN BİR HEYKELDİ.

NESİ VAR, DR. MASON?

ŞİZOFRENİ, BAY PARKER. GELİN İÇERDE KONUŞALIM.

ANLAMIYORUM! ŞANNA GİBİ BİRİ NASIL BU HALE GELİR?

HEPİMİZ ACI VE KEDERE BAŞKA TÜRLÜ REAKSİYON GÖSTERİRİZ, BAY PARKER. BAZI KİŞİLER HİSLERİNİ SAKLARLAR AMA DAHA SONRA BAŞKA ŞEKİLDE ORTAYA ÇIKARIRLAR. ÖRNEĞİN İÇ HASTALIKLAR VEYA YERSİZ ÖFKE DİĞERLERİ İSE GÖZYAŞI VE YAŞLA DUYGUSAL ACILARINDAN KURTULUP NORMAL YAŞAMA DÖNERLER.

HASTAMIZ SEVDİĞİ BİRİNİ KAYBEDİNCE ONA OLAYI OLDUĞU GİBİ KABULLENMESİ GEREKTİĞİNİ ANLATIRIZ. BÖYLECE HASTA DAHA ÇABUK İYİLEŞİR.

AMA BAYAN O'HARA'NIN DURUMUNDA, ÖLÜMÜ ÇEVRELEYEN AYRINTILAR Ö KADAR DOĞAL DIŞI VE ÜZÜCÜ Kİ, ONDA BİR FİKRİ SABİT OLUŞTU.

ONUN İÇİN ONA DEĞİŞİK BİR METOD UYGULAMALIYIZ: HASTANIN ÖLÜYÜ UNUTMASINI SAĞLAMALIYIZ. KENDİNİ TEKRAR GÜÇLÜ HİSSEDENE KADAR TÜM ANILARINI KAFASINDAN SİLMELİ...

SİZİ UYARIYORUM, BAY PARKER. HASTANIZ HER AN AKLİ DENGESİNİ KAYBEDEBİLİR.
BİR MUCİZE OLSA VE BAY PLUNDER CANLANIP GERİ DÖNSE, İNANIN ŞU AŞAMADA ONA FAYDADAN ÇOK ZARARI OLUR.
ANLIYORMUSUN?
ANLIYORUM...

AZ SONRA ŞANNAYI DÜŞÜNEN... ONUN BAŞINA GELENLERDEN KENDİSİNİ SORUMLU TUTAN PETER PARKER DEĞİL, ÖRÜMCEK ADAM İDİ.

AŞK VE ÜMİT DOLU O GÜZEL YÜZLE TANIŞALI HENÜZ BİR KAÇ HAFTA OLMUŞTU.

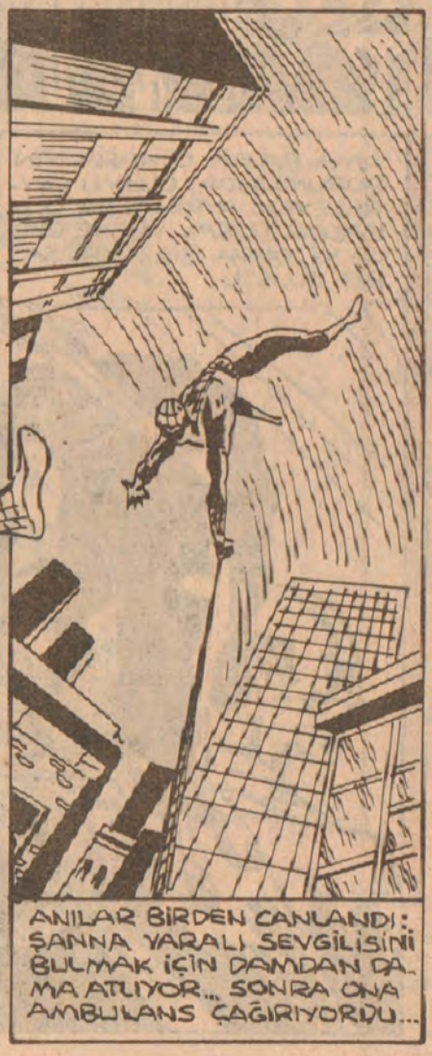
ANILAR BİRDEN CANLANDI: ŞANNA YARALI SEVGİLİSİNİ BULMAK İÇİN DAMDAN DAMA ATLIYOR... SONRA ONA AMBULANS ÇAĞIRIYORDU...

DOKTOR ONA SEVGİLİSİNİN, BİRİCİK KEVİN'İNİN ÖLDÜĞÜNÜ SÖYLEDİĞİ ZAMAN YÜZÜ NASIL DA SOLMUŞTU. SONRA O BAKIŞ....

NE ACI DOLU BİR BAKIŞTI...
O YÜZÜ, O BAKIŞI UNUTAMIYORDU...
SONSUZA KADAR DA UNUTACAĞINI SANMIYORDU...
ANİDEN ÖRÜMCEK HİSLERİ UYARI VERİNCE HEMEN ARKASINA DÖNDÜ... ODADA BİRİ VARDI... VE GİZLİ KİMLİĞİNİ ÖĞRENMİŞTİ.
KİM VAR ORADA? CEVAP VER!
VE GÖLGELERİN ARASINDAN ADETA BİR HAYALET FIRLADI.
KA-ZAR!
MERAK ETME, ÖRÜMCEK ADAM. SENİN GİZLİ KİMLİĞİNİ BİLEN ŞANSLI BİR KAÇ İNSANDAN BİRİYİM BEN.
SANNA İLE BİRLİKTE KRAVEN'E KARŞI SAVAŞIRKEN SEN DE ORALARDAYDIN. KAFAMDAKİ KURŞUN ÇIKTI AMA FAZLA YAŞAYACAĞIMI SANMIYORUM.
ZAMANIM GELMEDEN ÖNCE ŞANNA'YA NE OLDUĞUNU ÖĞRENMELİYİM. NEREDE OLDUĞUNU BİR TEK SEN BİLEBİLİRSİN. BİLİYOR MUSUN?

ŞANNA... BURADA DEĞİL.
PEKİ NEREDE?
EMİN ELLERDE. İNAN BANA.
AMA SEN ÖLMÜŞTÜN. MORGTA CESEDİNİ GÖRDÜM.
BENİMKİ DEĞİLDİ. HENÜZ DEĞİL.
Y.D.O. TARAFINDAN KONMUŞ BİRİ OLABİLİR... BÜTÜN BUNLAR UZUN HİKAYE. ŞİMDİ ANLATACAK ZAMANIM YOK.
HAFTALARDIR ONA İNANDIYORLAR, BUNA İNANDIYORLAR. HEPSİ DE YALAN ÇIKIYOR. ŞANNA'YI GÖRMEK İSTİYORUM. HEMEN.
TARTIŞACAK DURUMDA DEĞİLİM.
KAZAR İLK YUMRUĞUNU ATMAYA HAZIRLANIYORDU...

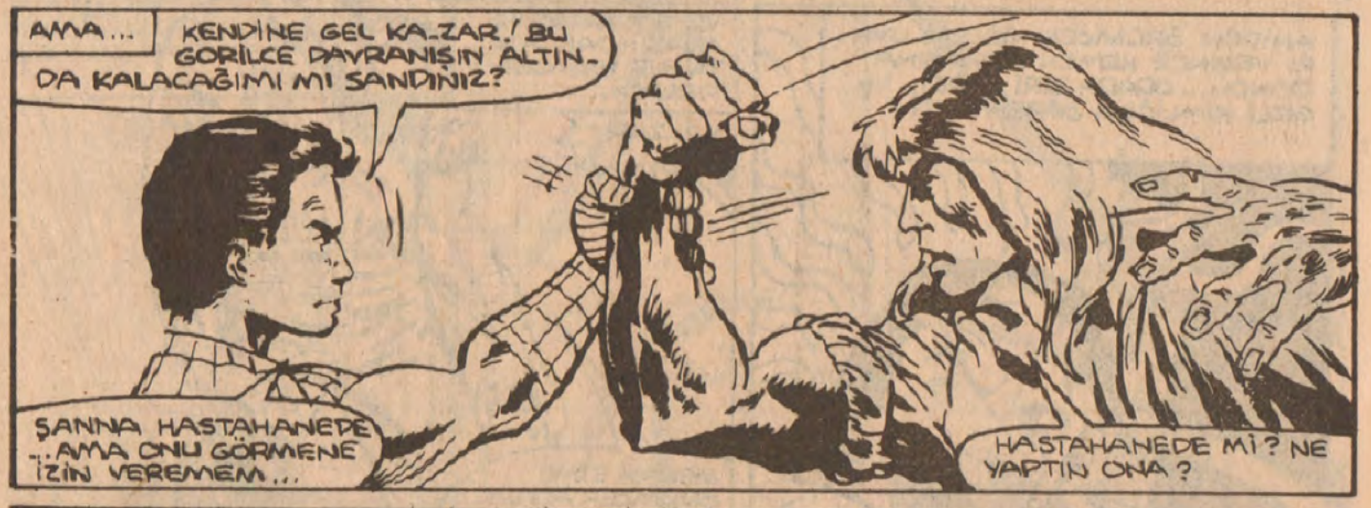
AMA...
KENDİNE GEL KAZAR! BU GORİLCE DAVRANIŞIN ALTINDA KALACAĞIMI MI SANDINIZ?
ŞANNA HASTAHANEDE... AMA ONU GÖRMENE İZİN VEREMEM...
HASTAHANEDE Mİ? NE YAPTIN ONA?

KNOCK! KNOCK!
NE? KİM Ö?
BİLMİYORUM. AMA HER KİMSE BENİ BU HALDE GÖRMEMELİ.

ALKAN'IN HAZİNESİ

Yazan ve Çizen: Abdullah TURHAN

Tam kapıya vardığında Tekeş'in hışımla dışarı çıktığını gördü...
51
NE OLDU ?..
KIZ NE YÖNE GİTTİ ?
TEKEŞ ÇOK KIZGIN. BİR KIZIN ELİNDEN KAÇMASI ONUN GURURUNU KIRDI GALİBA... BU NASIL OLDU ACABA ?..
OF!.. PUF!..
... merakla eve girdiğinde Şişko'nun bitkin bir vaziyette yerde yattığını gördü...
NELER OLDU ŞİŞKO ?..
TEKEŞ DENİLEN O HERİF YERİN DİBİNE BATSIN!.. EMİ!.. KIZA YAPACAKLARINA ENGEL OLMAK İSTEDİM AZ DAHA BENİ BOĞUYORDU!...

Tarkan
KARA MURAT

BİLKA Limited Şti. adına sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: Samet Koçyiğit
Çarşamba Günleri Çıkar

YÖNETİM: KUTLUGÜN SOK. NO. 25 SULTANAHMET - İSTANBUL
Basıldığı Yer: Uygun Basın ve Ticaret Limited Şirketi

Neşredilen resimli roman yazı ve resimlerin her hakkı Bilka Bilim - Kültür - Araştırma ve Yayıncılık Limited Şti.'ne aittir.

OH!.. TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN... BİR ATLI GELİYOR...
53
ONLARDAN YARDIM İSTEMELİYİM...
PEK HIRSIZA BENZEMİYOR. BİZE DOĞRU KOŞUYOR.
Genç kız bitkin bir vaziyette Tolga'nın ayaklarına kapandı... Yorgunluktan zor konuşabiliyordu.
SİZİ BANA TANRI GÖNDERDİ YİĞİTLER. BANA YARDIM EDİN!.. YALVARIRIM KURTARIN BENİ...
Tolga gözlerini genç kızın yalvaran güzel çehresinden ayırıp, az ilerde duran Tekeş'in suratına dikti...

DEVAMI GELECEK SAYIDA

5

TIRMIK

BOYAMA KİTABI

Masallı Oyunlu

Çıktı